20/11/2021

Ετήσιο Μνημόσυνο του Πρωτοψάλτου Βασιλείου Σπυριδόπουλου από τον Μητροπολίτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλονίκης

Το Σάββατο 20 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου στη Θεσσαλονίκη. Στο τέλος τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείου Σπυριδόπουλου, επί σειρά ετών Πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού του Πολιούχου και Εφόρου των Θεσσαλονικέων Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων εξέφρασε τις θερμές

ευχαριστίες του προς τον πολιό Ποιμενάρχη της των Θεσσαλονικέων Αποστολικής Εκκλησίας Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο για την σχετική άδεια και ευλογία να τελέσει το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Άρχοντος Πρωτοψάλτου Βασιλείου Σπυριδόπουλου, με τον οποίο συνεργάσθηκε επί εικοσαετία κατά την διακονία του ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης και Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Σήμερον δῆμος σύν ἡμῖν, ἀσκη-τῶν τε καί ὁσίων εὐφραίνεται, πα-τριαρχῶν, προφητῶν, ἐπί τῇ μνή-μῃ τῇ σῇ, Γρηγόριε, συνεορτά-ζου-σιν ἡμῖν, ἀπόστολοι καί μάρτυρες», ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος, τόν ὁποῖον τιμοῦν μαζί μας ἀπό τήν ἐπουράνια Ἱερουσαλήμ ἀσκητές καί ὅσιοι, πατριάρχες καί προφῆτες, ἀπόστολοι καί μάρτυ-ρες; Ποιός εἶναι ὁ ἅγιος πρός τιμήν τοῦ ὁποίου συνεγείρεται σήμερα ὅλος ὁ οὐρανός;

Εἶναι ὁ ἅγιος ὁ Γρηγόριος ὁ Δεκα-πο-λίτης, ἕνας δικός μας ἅγιος, γιατί ἔζησε καί ἐμόνασε γιά ἀρκετά χρόνια, ἐδῶ, στήν πόλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, κοντά στόν ναό τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

Ἴσως σέ πολλούς εἶναι ἄγνωστος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, γιατί δέν διαφή-μι-ζε τήν ἀρετή καί τούς ἀγῶνες του, πού ἦταν ὅμως γνωστά στόν Θεό, ὁ ὁποῖος καί τόν τίμησε ἤδη ἀπό τή νεανική του ἡλικία μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων.

Γεννημένος στή Δεκάπολη τῆς Ἰσαυρίας, σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία κλυ-δω-νιζόταν ἀπό τήν Εἰκονομαχία, ἀφιε-ρώθηκε ἀπό μικρός στόν Θεό καί ἔγινε μοναχός σέ ἕνα μονα-στή-ρι τῆς πατρίδος του. Διώχθηκε ὅμως ἀπό ἐκεῖ, γιατί ἡ μονή του εἶχε προσχωρήσει στήν Εἰκονο-μα-χία, καί θέλησε νά πάει στήν Κων-σταντινούπολη.

Ὁ Θεός ὅμως εἶχε ἄλλα σχέδια γι᾽ αὐτόν καί τόν κα-τηύ-θυνε στή Θεσ-σαλονίκη, ὅπου ἔμεινε γιά κάποιο διάστημα καί στή συνέχεια ἀπο-φά-σισε νά πάει στή Ρώ-μη.

Τά χρόνια ἦταν ὅμως δύσκολα, καθώς οἱ Ἄραβες προσπαθοῦσαν νά καταλάβουν τή Σικελία καί τήν Ἰταλία. Καί ἔτσι ἔφυγε ἀπό ἐκεῖ γιά νά γλι-τώ-σει τήν αἰχμαλωσία καί ἐπέ-στρεψε στή Θεσσαλονίκη. Ἔγκα--τεβίωσε σέ ἕνα μικρό κελί κοντά στόν ναό τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ὅπου ζοῦσε ἐν προσευχῇ καί νη-στείᾳ, ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τῶν πει-ρα-σμῶν καί τῶν προκλήσεων τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐπίμονα προ-σπα-θοῦσε νά τόν πλανήσει, καθώς τόν θεωροῦσε ἰσχυρό ἀντί-παλο, για-τί ὁ ἅγιος μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶχε θεραπεύσει πολλούς δαι-μονι-σμέ-νους καί εἶχε χαρίσει τήν ἴαση σέ

πολλούς ἀσθενεῖς.

Στή Θεσσαλονίκη γνώρισε καί συνδέθηκε καί μέ τόν Ἰωσήφ, τόν μετέπειτα μεγάλο ὑμνογράφο καί ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, μαζί μέ τόν ὁποῖο θέλησε νά πραγματο-ποιήσει τήν ἀρχική του ἐπιθυμία καί νά μονάσει στήν Κων-σταντι-νού-πολη.

Ἔφθασε τό ἔτος 842, δέν ἔζησε ὅμως γιά πολύ ἐκεῖ. Καταπονη-μέ-νος ἀπό τήν ἄ-σκη-ση καί τίς ταλαι-πωρίες τοῦ βίου του, παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Θεό, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο τοῦ εἶχε ἀποκα-λύψει τήν ἡμερομηνία τῆς κοιμή-σεώς του, ἀλλά καί τόν δόξασε μέ τά ἀνα-ρί-θμητα θαύματα πού ἐπιτέλεσε τό ἱερό λείψανό του, ἀμέσως μετά τήν κοίμησή του, καί περιγρά-φει ὁ Βίος του, ὁ ὁποῖος συνεγράφη κατά προ-τροπή τοῦ μαθητοῦ του ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, πού τόν ὕμνη-σε μέ τούς κανόνες τούς ὁποί-ους συνέ-θεσε πρός τιμήν του.

Τιμώντας, λοιπόν, καί ἐμεῖς σή-μερα τή μνήμη τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Γρη-γορίου τοῦ Δεκαπολίτου, ὁ ὁποῖος τίμησε καί ὕμνησε μέ τή ζωή του τόν Θεό καί τήν πόλη μας, μνη-μονεύουμε καί τοῦ μακαριστοῦ καί ἀειμνήστου ἄρχοντος πρωτο-ψάλ-του Βασιλείου Σπυριδοπού-λου, ὁ ὁποῖος μέ τή γλυκύφθογγη φωνή του ὕμνησε καί δόξασε τόν Θεό καί τούς ἁγίους του καί ἰδιαι-τέρως τόν μεγαλομάρτυρα καί μυ-ρο-βλύτη καί πολιοῦχο μας ἅγιο Δημήτριο καί τήν πόλη μας.

Κό-σμησε καί ἐκλέϊσε τά ἀναλόγια τοῦ λαμπροῦ καί περικαλλοῦς αὐ-τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀρχικά ὡς λαμπα-δάριος ἐπί 10 χρόνια καί στή συνέ-χεια, ἐπί 30 χρόνια, ὡς πρω-τοψάλ-της καί ἄξιος διά-δοχος τοῦ διδα-σκάλου του, με-γάλου πρωτοψάλ-του τῆς Θεσσα-λονίκης καί ἄρχο-ντος πρωτο-ψάλ-του τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-κλησίας, ἀειμνή-στου Χρυσάν-θου Θεοδοσοπούλου, τήν παράδοση τοῦ ὁποίου συνέχισε καί καλλιέρ-γησε, διακονώντας μέ πιστότητα καί ἀκρίβεια τό πα-τρι-αρ-χικό ὕφος τῆς ψαλτικῆς τέχνης, πού διακρί-νε-ται γιά τή λιτότητα καί τή σε-μνό-τητά του, καί τό ὁποῖο ἔχει ὡς ἄξονα τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τήν κοσμική ἐπίδειξη. Καί αὐτό ἀκριβῶς ἐνσάρκωνε μέ τή ζωή του καί ὑποστασίαζε μέ τήν ψαλμωδία του ὁ ἀείμνηστος καί ἀγαπητός μας πρωτο-ψάλ-της Βασίλειος.

Ἄνθρωπος σε-μνός, εὐγενής, δια-κρι-τικός, εὐλα-βής, ταπεινός ὑπη-ρέ-τησε ἀκαταπό-νητα τήν ἱερή τέ-χνη τῆς ψαλτικῆς καί τήν Ἐκκλη-σία. Ὕμνησε τόν Θεό ὄχι μόνο μέ τή φωνή του, ἀξιο-ποιώντας τό με-γάλο τάλαντο πού τοῦ εἶχε χαρίσει ὁ Θεός, ἀλλά καί μέ τήν ψυχή του, ψάλλοντας ἄλλοτε κατανυκτικά καί ἄλλοτε πανηγυρικά, πάντοτε ὅμως ἐναρ-μόνια καί σέ ἀπόλυτη σύμπνοια μέ τούς λειτουργούς ἱε-ρεῖς τόσο κατά τή θεία Λειτουρ-γία ὅσο καί γενικότερα, εὐφραίνοντας τίς ψυχές τῶν πιστῶν.

Ἄνθρωπος πιστός, καλλιερ-γη-μέ-νος καί συνεπής στίς ἀρχές καί τίς ἀξίες του, καλός σύζυγος, οἰκο-γενειάρχης καί πατέρας, ἔφυγε πρόωρα μετά ἀπό μία σύντομη δοκιμασία, γιά νά συνεχίσει νά ψάλλει στόν οὐρανό μαζί μέ τούς ἀγγέλους τόν Ἅγιο Θεό, κοντά στόν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο καί ὅλους τούς ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλάμψαντας ἁγί-ους ἀλλά καί μέ ὅλους τούς ἄρχοντες καί ψάλτες τῆς Θεσσαλονίκης μας.

Γι᾽ αὐτό εὐχόμεθα καί προσευ-χό-μεθα καί ἐμεῖς σήμερα τελώντας τό ἐτήσιο μνημόσυνό του καί παρακα-λώντας τόν Θεό νά ἀναπαύσει τήν εὐγενῆ καί ἀγαθή ψυχή του στή χαρά τῆς βασιλείας του καί νά χαρίσει καί στή σύζυγο, στά παιδιά του, στήν οἰκογένειά του τήν παρηγορία καί τή δύναμη γιά νά συνεχίσουν τή ζωή τους, διατη-ρώντας πάντοτε μέ πολλή ἀγάπη τή μνήμη του, ὅπως καί ὅλοι ὅσοι τόν γνωρίσαμε καί συνεργασθήκαμε μαζί του καί τόν ἀγαπήσαμε.

Θέλω ἀπό καρδίας νά εὐχαριστήσω τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐχάρισε αὐτή τήν εὐλογία νά εἶμαι σήμερα μαζί σας νά συμπροσευχηθῶ στόν Ἅγιό μας ἀλλά καί ἰδιαιτέρως νά εὐχηθῶ γιά τήν ψυχή τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου, τοῦ πρωτοψάλτου μας, μέ τόν ὁποῖο προσωπικά συνεργάσθηκα εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια τόσο ὡραῖα, τόσο ἀδελφικά, μέ τόση ἀγάπη, μέ τόση σύμπνοια καί πνευματικότητα. Γι᾽ αὐτό ἀπό καρδίας εὔχομαι ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Δημητρίου κι ἐκεῖ πού εἶναι νά τόν σκεπάζει, νά τόν εὐλογεῖ καί νά τοῦ χαρίζει τή δύναμη νά ὑμνεῖ τόν τρισάγιο Θεό, νά ὑμνεῖ τόν Ἅγιό μας, ἀλλά καί ὅλους τούς ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλάμψαντας ἁγίους. Ἀμήν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

©Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ